

De Fam. W. Mekking

G.3.

Ruurlo

Utrecht, '45

19 Feb.

Beste fam.

Eindelijk thuis zeiden we Zondagavond tegen elkaar, al was het daar nog steeds even slecht, toch is het altijd Oost, West, Thuis, best. We hadden een aardige vracht. Ik denk ieder 100 pond. Rogge en havermouth en 27 eieren + roggeflokken. Dus we hadden een aardige vracht. Maar we zijn nergens zo hartelijk en zorgzaam ontvangen als bij U allen. We zijn in Aalten 2 dagen geweest maar bij U waren we meer thuis als daar.

Ook was het nog een hele angst voor ons hoe we thuis zouden komen, althans even de IJsel. We kwamen in Zutphen aan, daar ging ik, Ria, de jongste van het stel, ergens naar binnen en wat water te drinken. Tiny stond buiten even te wachten. Toen kwamen er 2 Duitsers aan en die voelden aan onze zakken en vroegen wat er in zat: Toen zei Tiny, de oudste van het span, daar zit een beetje rogge in, Oh, zeiden ze. Toen vroeg Tiny of er controle was op de IJsel brug. Die Duitsers zeiden, dat zij de niet zo op zouden letten, maar de Hollandse C.C.D. zou wel alles af nemen. Hij keek op z'n horloge en zag toen dat het half één was. Hij zei, als jullie nu meteen gaan, dan is de C.C.D. net aan het eten. Ik was onderhand terug gekomen, dus konden we meteen opstappen. En jawel hoor, we hadden helemaal geen last. Van Zutphen tot Apeldoorn ging alles goed, toen knapte mijn band, toen hebben we die gemaakt, maar we konden nergens onderdak krijgen, maar gelukkig, als de nood het hoogst is, is de redding nabij en zo ook nu weer, want van kennis op kennis kregen toch nog een dak boven ons hoofd.

Maar de volgende dag zijn we gelopen van Apeldoorn naar Voorthuizen. Daar had ik nog een kennis wonen waar we gegeten hebben en de band gemaakt kon worden en toen gingen we op huis aan. Het was al donker toen we thuis kwamen. Mijn ouders zijn U zeer dankbaar van het geen U van ons gedaan heeft. En willen U na de oorlog eens komen opzoeken, tenminste als we allemaal nog leven. Verder doe ik U allen de groeten, ook aan Uw man en dat U nog vele jaren voor elkaar gespaard mogen blijven. Ook vele groeten aan uw dochter en Willem.

Hoogachtend,

Ria Schuileman

Mijn vader zal er nog wat aan toevoegen.

Geachte Familie

Aangenaam verrast waren we toen Ria Zondagavond 18 Febr. plotseling voor onze neus stond en na kwam bekomen te zijn aan één ruk doorvertelde van haar ervaringen, die nu eens angstig dan weder prettig geweest waren. Naar ze raakte nu nog niet uitgeprad over Willem de Oude en Willem de Jonge. Nu vind ik één ding jammer, dat Ria niet vertelde heeft dat haar ergen vader ook Willem heet. Dat is dus Willem III. Maar beste mensen, ik dank U allen hart voor de zorg en de toewijding waarmee gij lieden onze Ria behandeld hebt. U weet roef dat was de jongste en de blonde. Nogmaal onzen hartelijken dankt en gaarne tot wederdienst bereid.

Hoogachtend

Mvr Dr Dr W. Schuileman Jr.

Nassaustr. 9

Utrecht